

⊙ У розныя часы ў Лунінец пабывала нямала праслаўлен... людзей. У большасці сваёй яны тут доўга не затрымліваліся, аднак імёны іх запісан... ў летапіс краю (пра гэта сведчаць мемарыяльныя шылды і помнікі).

⊙ Так, ў 1911 годзе ў Лунінец прыехаў саслан... Якуб Колас, хоць тады ён яшчэ быў проста Канстанцінам Міцкевічам. Пясняр толькі выйшаў з мінскага астрага, дзе адбываў пакаранне за ўдзел у падпольным настаўніцкім сходзе. У палескі гарадок ён прыехаў да аднакашніка, з якім вучыўся ў Нясвіжскай семінарыі. Было разлічан..., што зможа тут ўладкавацца на працу, але яму не пашанцавала. Колас перабіваўся прыватнымі ўрокамі, гаспадарыў на нейкім асяродку, перабіваў з'яўляўся на

Фізкультхвілінка

Тратуар лісцем. Людзі,
быццам ... чалавечыя душы,
шоргалі нагамі туды і назад.
Было холадна і непрыемна.
Унутры.

Словы для даведак:

астуджаны, прысыпаны, пажоўклы

Вам гэта не трэба... Ды толькі праз
што

Вы спінаю грэце, цеплай крывёю?!
Я проста Ваш вучань. І болей ніхто...

Вы словам вучылі і позіркам мудрым.
Ніхто не сказаў, што Вы голас ўзнялі!
Вы былі Матуляю, Сонечнай Пудрай,
Што нас прыціскала да Роднай Зямлі...

Я спаць не магу, бо ўпэўненасць Веры
Ніхто мне не даў, а сваёй... Дык няма...
Заходжу ў клас... Зачыняюцца дзверы...
Тут дзеці. І думкі пустыя дарма...

Вы ёсць. Вы жывыя. Вы там... і са
мною.
Вы збоку жывеце ўласным жыццём...
Ды толькі скажу я - сваёю душою
Мой вопыт зрабілі ўласным дзіцём.

Стаю на каленях, а Вы - нада мною...
Я "Дзякуй" кажу, бо сам здолець не
змог
Таго, што мы з Вамі зліваем крывёю...

Вялікі дзякуй!